

Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK ÍTÉLETE
(első tanács)
2014. május 22.

F-42/13. sz. ügy

CU
kontra
Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB)

„Közszolgálat — Ideiglenes alkalmazott — Határozott időre szóló szerződés — A szerződést megszüntető határozat”

Tárgy: Az EAK-Szerződésre annak 106a. cikke alapján alkalmazandó EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kereset, amellyel CU azt kéri, hogy a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak (EGSZB) a felperes határozatlan időre szóló ideiglenes alkalmazotti szerződését megszüntető, 2012. október 16-i határozatát, és szükség esetén a 2013. január 31-i és 2013. április 24-i panaszt elutasító határozatot, valamint kötelezze az EGSZB-t az elszenvedett vagyoni kár megtérítésére és nem vagyoni kár címén 15 000 euró megfizetésére.

Határozat: A Közzolgálati Törvényszék megsemmisíti az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. október 16-i és 2013. január 31-i, CU határozatlan időre szóló ideiglenes alkalmazotti szerződését megszüntető határozatait. A Közzolgálati Törvényszék kötelezi az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot, hogy fizessen meg CU részére 25 000 eurót. A Közzolgálati Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a CU részéről felmerült költségeket is.

Összefoglaló

1. Tisztviselői kereset — Előzetes közigazgatási panasz — A megtámadott határozattal azonos tárgyban és jogcímen hozott új határozat — Az első határozattal szemben benyújtott panasz — Elfogadhatóság (Személyzeti szabályzat, 90. cikk és 91. cikk; az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 117. cikk)

2. Tisztviselők — Elvek — Védelemhez való jog — Terjedelem — Az érintettnek az elbocsátásáról szóló határozat elfogadását megelőző meghallgatására vonatkozó kötelezettség (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont)

3. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Határozatlan időre szóló szerződés bizalmi viszony megromlása miatt történő megszüntetése — Indokolási kötelezettség — Terjedelem (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, c) pont)

1. Annak megállapítása, hogy egy ideiglenes alkalmazott által benyújtott panasz okafogyottá vált amiatt, hogy a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóság olyan határozatot hozott, amely az ideiglenes alkalmazott szerződésének megszüntetését illetően azonos tartalommal az első határozata helyébe lépett, annak elismerését jelentené, hogy az adminisztráció az érintett alkalmazottat arra kötelezheti, hogy annyi panaszt nyújtson be, ahány határozatot az adminisztráció bizonyos szabálytalanságok rendezése céljából hozott, miközben a sérelmet okozó, szóban forgó aktus, annak tárgya és jogcíme változatlan marad.

(lásd a 23. pontot)

2. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint mindenkinek joga van arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. Ahhoz, hogy a meghallgatáshoz való jog megsértése az elbocsátásról szóló határozat megsemmisítését eredményezze, meg kell vizsgálni, hogy e szabálytalanság hiányában az eljárás eltérő eredményre vezetett volna-e. Mivel az intézmény választhatott volna az ideiglenes alkalmazott szerződésének megszüntetése és a nyugdíjazása között, még inkább indokolt lett volna előzetesen meghallgatnia őt, mielőtt valamelyik megoldást előírta számára. Így az intézmény azon érve, miszerint az ideiglenes alkalmazottnak az elbocsátásról szóló határozatot követő megbeszélés során módjában állt kifejtenie álláspontját, a meghallgatáshoz való alapvető jog lényegének kiüresítését jelentené, annak ugyanis az a lényege, hogy lehetőséget adnak az ideiglenes alkalmazott számára, hogy kifejtse álláspontját az őt kedvezőtlenül érintő intézkedésről, és hogy az intézmény köteles tudomásul venni azt határozatának meghozatala előtt, biztosítva ezzel azt, hogy a meghozandó határozat nem szenved tárgyi hibákban, és hogy azt a szolgálati érdeket és az érintett személy érdekét megfelelően mérlegelve hozzák meg.

(lásd a 33. és 38–41. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-46/11. sz., Tzirani kontra Bizottság ügyben 2013. július 11-én hozott ítéletének 136. pontja; F-129/12. sz., CH kontra Parlament ügyben 2013. december 12-én hozott ítéletének 33. és 38. pontja.

3. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában megfogalmazott, az adminisztráció határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettség az uniós jog lényeges alapelveinek minősül, amelytől csak kényszerítő megfontolások miatt lehet eltérni. E kötelezettség célja az, hogy megfelelő magyarázattal szolgáljon az érdekelt számára annak megítéléséhez, hogy a határozat megalapozott-e, vagy pedig olyan hibában szenved, amelynek alapján jogszerűsége vitatható, illetőleg hogy az uniós bíróság számára lehetővé tegye a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Igaz ugyan, hogy a bizalmi viszony megszűnésére vonatkozó egyszerű megállapítás is elegendő lehet az elbocsátásról szóló határozat elfogadásának indokolásaként, és ha valamely elbocsátásról szóló határozat csak ezen a megállapításon alapul, akkor a határozat indokolásával kapcsolatban csak korlátozottan lehet megkövetelni a bizalmi viszony megszűnését feltáró vagy megindokló ténybeli körülmények pontos bemutatását, ez azonban nem változtat azon, hogy a bizalmi viszony megszűnésére vonatkozó egyszerű megállapítás a bizalmi viszony megszűnését feltáró vagy megindokló ténybeli körülmények közelebbi ismertetése nélkül nem elegendő ahhoz, hogy az ideiglenes alkalmazott meg tudja állapítani, hogy a határozat megalapozott-e, és hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a jogszerűség felülvizsgálatát. Ha az ideiglenes alkalmazott szerződésének megszüntetéséről szóló határozatnak a bizalmi viszony megromlására vonatkozó indokolása csupán általános sztereotípiákat fogalmaz meg, és nem tartalmaz az érintett esetére jellemző egyedi információkat, akkor valójában az indokolás teljes hiányával egyenértékű.

(lásd a 42., 44. és 49. pontot)

Hivatkozás:

az Elsőfokú Bíróság T-117/01. sz., Roman Parra kontra Bizottság ügyben 2002. február 20-án hozott ítéletének 31. pontja; T-218/02. sz., Napoli Buzzanca kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 29-én hozott ítéletének 74. pontja;

a Közzolgálati Törvényszék F-89/08. sz., P kontra Parlament ügyben 2010. február 24-én hozott ítéletének 73. pontja; fent hivatkozott Tzirani kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 137. és 139. pontja.